

Vi vil godt være med til at foretage en samlet vurdering med henblik på en lidt mere sikker fremtid for og et øget selvstyre til folkekirken, men vi vil ikke – som nogle garanteret vil sige om lidt – gøre op med grundlovens § 4. Det har vi ingen intentioner om, men vi vil gerne være med til at lave nogle nye pakkeløsninger på kirkenes egne betingelser.

Formanden:

Tak til fru Karen J. Klint. Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Der er jo ikke noget nyt i, i hvert fald ikke noget helt nyt i, at Det Radikale Venstre gerne vil have en kirkeforfatning og gerne vil adskille kirke og stat, men sådan har det jo ikke været i alle de 100 år, Det Radikale Venstre har eksisteret. Det Radikale Venstre havde faktisk engang en storartet kirkepolitik, hvor man så staten som en delvis garant for det, man kaldte den tålsomme folkekirke.

De forskelligheder, vi har oplevet, hænger jo sammen med, at Det Radikale Venstre fra begyndelsen var en besynderlig fusionering af grundtvigske husmænd og brandesianske fritænkere fra Københavnstrup. Hos en skikkelse som Jørgen Jørgensen, Lejre, var det det grundtvigske element, der dominerede, men den interne strid fortsatte, indtil det for nogle ganske få år siden blev den brandesianske fritænkertilinje, der overtrumfede den grundtvigske linje, og så ændrede partiet sin kirkepolitik. Nu skulle kirke og stat adskilles.

Så er der en ting til, der i nutiden er knyttet til De Radikale. Det er den muslimske invasion i Danmark og hele den vestlige verden, hvor De Radikale jo har ønsket at optræde som den inkarnerede politiske korrekthed, der siger, at der skal være fuldstændig lige vilkår for religionerne, hvor grundloven og vi siger: Nej, der er ikke troslighed i Danmark, der er trosfrihed, sådan som grundlovens § 4 fastslår.

Når man læser den egyptiske islamkritiker Bat Ye'ors' uhyggelige bog »Eurabia«, hvor hun forestiller sig et arabiseret Europa, som jo allerede er på vej, synes jeg, man kan se for sig som dansker, hvordan folkekirken, i den skikkelse vi kender den, simpelt hen er en forudsætning for nationens overlevelse – ikke ved at være en kamporganisation, men netop ved at være det, der hele tiden minder os om, hvad vi selv er.

Kl. 21.15

Så vil jeg godt sige om selve sagen, at jeg synes, der er noget prokuratoragtigt ved De Radikales og andre kirkeforfatningstilhængeres brug af § 66 i grundloven, den såkaldte løfteparagraf. Sagen er jo, at da den paragraf blev til, var der stor, stor uenighed om, hvad den betød. Det gjorde man sig faktisk ikke rigtig klart, men det er helt givet, at der var nogle, der så den som en løfteparagraf for en kirkeforfatning. Men allerede først i 1850'erne, altså lige efter grundlovens vedtagelse, stod det bl.a. Grundtvig fuldstændig klart, at en kirkeforfatning ville være døden. Ud fra Jyske Lovs ord »Med lov skal land bygges« siger Grundtvig: »Ved lov« i § 66 skal ikke tolkes som ved en lov og slet ikke som ved én lov, men tolkes som ensbetydende med ved lovgivning. Den tolkning har jo i virkeligheden stået fast lige siden.

Som kirkeministeren gjorde rede for, er der jo hele tiden gjort en række tiltag for at få kirkeforfatningen på plads, men der er ingen, der har ønsket den. Allerede da grundlovsfædrene diskuterede spørgsmålet, var befolkningen bedøvende ligeglad med forfatningsspørgsmålet. Det, der interesserede folk meget mere, var den kirkelige frihed, de kirkelige frihedsrettigheder, sognebåndsløsning og den slags.

Jeg synes, man må sige i dag, at det blev den grundtvigske tolkning, der sejrede, og sådan har det i virkeligheden været lige siden. Jeg synes også, man må sige, at i dag har vi en folkekirkeordning, der aldrig er blevet konciperet fiks og færdigt af en bestemt person eller en bestemt gruppe, og jeg må indrømme, at jeg må spørge: Hvorfor har vi den så? Når jeg skal svare på det, er jeg helt flov over det, for man kan ikke sige det her fra Folketingets talerstol uden at blive overfaldet. Men jeg kan ikke se nogen anden forklaring, end at det må være Vorherre, der har ordnet det sådan.

Og hvor er den folkekirkeordning dog lykkelig! Den betyder, at vi ikke har et præstestyre, at vi ikke er styret af den mest højtråbende kirkelige retning, og at vi ikke har fået en kirkesynode som i Sverige, hvor den pudsigt nok er en fuldstændig kopi af Riksdagen. Der er de samme partier, partierne har de samme indbyrdes størrelsesforhold, og som kirkeministeren sagde: Medlemmerne flygter væk fra statskirken.

Lad os prise os lykkelige for, at De Radikale ikke har magt, som de har agt, så vi ikke får en kirkeforfatning.